

Tříbení Božího lidu- díl 1.

Pro Tajemství Bible zpracoval Ladislav Hodač

V této sérii přednášek budeme spolu studovat téma, co učí Duch prorocství o tříbení Božího lidu.

Apoštol Pavel napsal v knize Židům

Židům 12:25–27 „²⁵Hled'te, abyste neodmítli Toho, který k vám mluví. Jestliže neunikli ti, kteří odmítli toho, kdo na zemi vydával Boží pokyny, čím spíše neunikneme my, odvracíme-li se od Toho, který je z nebe. ²⁶Jeho hlas tehdy oťřásal zemi, nyní však slibuje: ‚Ještě jednou oťřesu nejenom zemi, ale i nebem.‘ ²⁷A to, že řekl: ‚ještě jednou...‘ ukazuje na odstranění všeho, co je oťřesitelné (to jest udělané), aby tak zůstalo to, co je neotřesitelné.“

Bůh už od stvoření Adama, až do teď, neustále zkoumal, zkoušel a prosíval, dalo by se říci, svůj lid. Každý člověk má svobodnou vůli a každý ve svém životě projeví postoj loajality, nebo odporu, k Bohu a jeho plánu pro lidskou rasu. Události ukřižování Ježíše byly pro učedníky velkou zkouškou. Stejně tak bylo velké zklamání Milleritů - adventistů v roce 1844 velkou zkouškou jejich víry. A tak i každý z nás bude v životě postaven do situací, rozhodnutí a okolností, která prověří naši víru a věrnost. **EGW** o tom píše ve „**Svědectví církvi**“ **sv. 4. str. 51.** „ Bůh nyní prosívá svůj lid, zkoumá jejich záměry a motivy.“

Mnozí ASD jsou dnes zmateni, nebo špatně informováni, nebo mají malou znalost o tomto tématu. Jiní zase toto téma naprosto ignorují, protože se obávají pohlédnout do své vlastní tváře ve světle jejich vlastního duchovního stavu. Proto potlačují jasné pravdy o tomto tématu, aby ospravedlnili své sobecké cíle a záměry. Ať už k tomuto tématu zaujímáme jakýkoliv postoj, jedna věc je jasná. Různé zkoušky přijdou dříve, či později na každého z nás a odhalí, co je skutečně skryto v našem srdci. Kdy nastane tříbení, proč to Bůh dělá, jak se bude odehrávat, kdo bude vytříben? To jsou otázky, které rozhodují o věčném osudu každého člověka. Jak si budeme tyto otázky více a více ujasňovat, objevíme, jak je nutné, abychom kooperovali s Božím plánem a připravovali se na tyto zkoušky.

EGW- „Svědectví církvi“ sv. 5. Str. 236. V jednotě je síla, rozdělení oslabuje. Kdyby všichni, kteří věří přítomné pravdě, byli jednotní, pak by působili citelným vlivem. Satan to dobře chápe. Nikdy dříve nebyl tak rozhodný jako dnes, aby Boží pravdu učinil nepůsobivou tím, že v Božím lidu rozněcuje roztrpčení a nesvornost.

Svět je proti nám, velké církve jsou proti nám, brzy budou proti nám také zemské zákony. Jestliže kdy byl čas, v němž by se měl Boží lid semknout, tak je to nyní. Bůh nám pro tuto dobu svěřil zvláštní pravdy, abychom s nimi seznámili svět. Poslední poselství milosti se nyní hlásá. Máme co činit s muži a ženami, kteří propadli soudu. Jak bychom měli být opatrní ve všech slovech a skutcích a přesně následovat náš veliký Vzor, aby náš příklad vedl lidi ke Kristu. S jakou pečlivostí bychom měli usilovat o to, abychom pravdu podávali jiným tak, že oni sami budou pohnuti její krásou a prostotou, aby ji přijali. Když naše charaktery budou svědčit o její posvěcující síle, budeme pro druhé nikdy nehasnoucím světlem - živými listy, které jsou známy všem lidem a budou jimi čteny. Za žádných okolností podporováním nejednoty, neshodami a spory nesmíme popřát místa satanu.

1. Způsob a důvod tříbení

Abychom správně pochopili téma tříbení, potřebujeme zodpovědět dvě základní otázky:

1. proč bude?
2. jak bude probíhat?

EGW – „Duchovní dary“ sv. 2 na str. 284 píše: „Tříbení už musí brzy nastat, aby se církev očistila.“

ASD – mají dnes několik názorů na otázku, co vlastně je církev. Abychom správně pochopili téma tříbení, musíme správně definovat, co znamená pojem církev. Špatné pochopení této věci povede automaticky k falešnému chápání tříbení.

Církev bojující

EGW používá pojem církev dvěma způsoby.

1. Hovoří o „viditelné církvi“ (Svědectví církvi, svazek 4, str. 16). Všichni bychom si měli uvědomit svou osobní zodpovědnost za to, že jsme členy viditelné církve a pracovníky na vinici Páně.

Tuto církev také nazývá církev bojující. Tato církev není dokonalá. Církev bojující není církev vítězná. Přestože církev bojující není dokonalá, tak se na ni Bůh dívá jako na svoji církev.

Svědectví kazatelům str. 45-46... Což nemá Bůh živé církve? Má církev, ale je to církev bojující, nikoli církev vítězí. Je nám líto, že máme chybné členy, že se nalézá koukol mezi pšeníc. ...Církev Kristova na zemi je nedokonalá, ale Bůh nezničí svou církev pro její nedokonalost. Jsou a budou v ní duše naplněné horlivostí, které by rády očistily církev, a vyrvali při tom koukol z prostřed pšenice. Ale Kristus dal zvláštní světlo, jak zacházet s bloudícími a neobrácenými v církvi. Členové církve nesmí jednat násilně, přeháleně, horlivě, aby skoncovaly s těmi, o kterých se domnívají, že jsou chybní. Koukol se objeví mezi pšeníc, ale kdyby se jeho vyplenění nedělo způsobem stanoveným Bohem, nadělalo by více škody, než když se nechá spolu. Pán přivádí do církve skutečně obrácené, ale satan přivádí současně osoby neobrácené do jejich společenství. Zatím co Kristus zasívá dobré símě, satan seje koukol. Dva protichůdné vlivy působí neustále na členy církve. Jeden vliv pracuje pro očištění církve a druhý pro zkázu Božího lidu.

Je důležité si všimnout, že viditelná církev má ve svých řadách dvě skupiny lidí – ty, kteří jsou opravdu obrácení a ty, kteří nejsou. Biblickými slovy řečeno, jedni jsou pšeníc a druzí koukolem.

Církev vítězná

2. Vítězná církev je neviditelná a skládá se jenom z poslušných věřících lidí, kteří nejsou jenom členy CASD, ale patří sem všichni, kdo mají správný vztah s Kristem, nezávisle na jejich náboženství. **EGW (Velký spor věků, str. 390)** Přestože církve, které jsou znázorněny Babylonem, se nacházejí ve stavu duchovní temnoty a odcizení od Boha, žije v nich stále ještě většina pravých Kristových následovníků. Mnozí z nich ještě neslyšeli zvláštní pravdy pro tuto dobu, a mnozí nejsou spokojeni se svým stavem a touží po hlubším poznání. Marně

hledají podobu Ježíše Krista v církvích, ke kterým patří. Nakolik se tyto církve uchylují od pravdy a přibližují se světu, v té míře se prohlubuje i rozdíl mezi oběma skupinami, jehož vyústěním bude nakonec rozchod. Přejde doba, kdy lidé, kteří milují Boha nadevšechno, nebudou moci zůstat pospolu s lidmi, kteří budou mít raději rozkoš než Boha, budou se tvářit jako zbožní, ale svým jednáním to budou popírat.

Je tedy zřejmé, že se jednoho dne všichni tito lidé spojí a utvoří tzv. církev vítěznou. Přesnou definici této církve najdeme v knize **EGW – „Evangelizace“ str. 707**: „Členové církve bojující, kteří prokážou svoji víru, se stanou církví vítěznou.“

To se odehraje jako výsledek událostí spojených s nedělními zákony.: „když se množství falešných bratrů oddělí od opravdově věřících, tak ti, kteří se celou dobu skrývali, se projeví navenek.“ **EGW (Svědectví církví, sv. 5 str. 81)**

Musíme pochopit, že dnešní Boží církev je církví viditelnou, církví bojující. Skládá se z obrácených i neobrácených členů - pšenice i koukolu. Jednoho dne bude Boží vítěznou církví, která se bude skládat pouze z plně obrácených jednotlivců, kteří dosvědčili svoji víru a vztah ke Kristu. Toto pročištění církve se odehraje díky událostem, které nazýváme tříbení.

Důvod tříbení

Nezávisle na jasném postoji EGW, že církev je nečistá, neustále více členů CASD tvrdí, že už teď – ještě než přijde nedělní zákon – Bůh vyžaduje, aby se jeho opravdová církev skládala pouze z naprosto obrácených a věrných věřících členů. Ti, kteří takto uvažují, zároveň poukazují na to, že CASD není Bohem uznávanou církví doby konce. Tito lidé tvrdí, že se Bůh už této církve zřekl kvůli nevěře jejích členů, obzvláště vůdčích osobností a že Bůh nyní spolupracuje pouze s tzv. duchovní pšenicí - ať už je kdekoliv.

Když se ale podíváme logicky na tuto situaci, tak zjistíme, kde je chyba v této úvaze. Kdyby se opravdová církev už nyní skládala jenom z věrných jednotlivců, tak proč by bylo třeba očistění a tříbení? Pravdou je, že tříbení musí přijít z důvodu, že Boží lid je nečistý, neobrácený a plný nevěřících členů a Bůh se přesto na toto těleso dívá jako na svoji církev.

Téma tříbení je velice závažné téma. Toto téma se dotkne životů všech členů a způsobí mnoho starostí a zmatků. Budeme svědky odpadnutí mnohých, které milujeme. Naše vlastní víra bude vyzkoušena na maximum. Ale nechme to na Pánu Bohu, jak jedná se svým lidem.

EGW- „Duchovní dary“ str. 201 „Bůh tříbí svůj lid, bude mít čistý a sv. lid...Postará se o to, aby církev byla čistá. Povstali zkorumpovaní lidé, kteří nemohou žít s Božím lidem, odmítají opravu a nechtějí být korigováni...Odloučili se od zvláštního Božího lidu, který si on pro sebe očistil. Máme důvod děkovat Bohu, že byla otevřena cesta k záchraně církve, protože Boží hněv by musel přijít i na nás, kdyby tito zkorumpovaní jedinci mezi námi zůstali...Jak se blíží doba soudu, všichni projeví svůj skutečný charakter a bude jasné, do jaké skupiny patří.

2. Načasování tříbení

Chápání správné chronologie událostí je klíčovým faktorem k vyváženému pohledu na toto téma. Bůh zjevil EGW jasně všechno, co o tom potřebujeme vědět.

Tříbení můžeme porovnat s tropickou bouří. Začíná pomalu a postupně nabírá na síle. Ve svém vrcholu zaútočí s mocí vichřice, která ničí životy lidí i jejich majetky. Teprve když je po všem, můžeme zhodnotit škody, které způsobila.

V naší církvi už tříbení začalo. Jeho výsledky můžeme vidět na lokální úrovni a někdy jsme ve větší míře zachytili jeho moc a sílu. S postupem času se ale jeho intenzita bude zvyšovat, až potom se nad celou církví rozpoutá s devastující mocí. Můžeme Bohu děkovat, že nedovolí této bouři tříbení, aby zaútočila na jeho lid, aniž by ho upozornil a varoval a dal mu instrukce, jak se má připravit. Pojd'me se nyní podívat, jak tříbení v CASD začalo, jak postupuje a konečně udeří s plnou mocí.

Už v roce 1862 napsala EGW v knize **(Svědectví církvi, sv. 1, str. 429)**: „Viděla jsem, že se nyní ocitáme v době tříbení.“

Opakovaně říká, že církev už je tříbená, zároveň ale zmiňuje, že tříbení je něco, co přijde také ještě v budoucnosti.

(Biblický komentář CASD sv. 4, str. 1161 cituje EGW z MS 173, 1902) „V okamžiku, když Boží lid bude zapečetěn a připraven pro tříbení, tak přijde.“ Když si to dáme do souvislosti s jinými jejími citáty, tak můžeme vydedukovat, že měla na mysli poslední události tříbení, poslední zkoušku Božího lidu.

Události posledního rozdělení a pročištění církve se odehrají v určité době.

EGW (Svědectví církvi sv. 5, str. 80 – 81) „Pán má věrné služebníky, kteří se při tříbení v době zkoušky projeví... Není vzdálená doba, kdy přijde zkouška na každého člověka. Znamení šelmy bude vnucováno každému z nás... V této době bude zlato odděleno od strusky.“

Kdy tedy přijde tato poslední zkouška? „V době, kdy nám bude vnucováno znamení šelmy“, což je v době, když nedělní zákon bude vynucován s plnou mocí.

(Biblický komentář CASD, sv. 7, str. 977 cituje EGW z MS 118, 1899) „Dodržování neděle v současnosti není znamením šelmy a nebude, dokud nebude vydán zákon, který bude vyžadovat od lidí, aby dodržovali tuto náhražku soboty. Přijde čas, kdy se tento den stane zkouškou, ale ještě nepřišel“

Dnes můžeme v naší církvi vidět různé snahy jak způsobit rozdělení. Někteří tvrdí, že jsme nyní v době tříbení a Bůh nyní odděluje pšenici od plev, tím, že vyvolává svůj věrný lid z CASD. Nemůžeme zpochybnit, že se nacházíme v procesu duchovního tříbení. Musíme ovšem naprosto odmítnout snahu oddělovat členy CASD od církve. Když je některý člen vytříben, je to proto, že se tento člen stal plevami. Bohu loajální členové neopustí svoji církev, ale opustí ji ti, kteří odpadnou. I když mnozí členové nyní opouštějí naše řady, ještě nenastal ten obrovský EXODUS, který je před námi - viz.

EGW „Svědectví církvi“ sv. 5, str. 80 : „Byli jsme nakloněni se domnívat, že tam, kde nejsou věrní služebníci, nemohou být ani věrní křesťané, avšak není tomu tak. Bůh slíbil, že tam, kde pastýři nejsou věrní, stádo povede On sám. Bůh nikdy neučinil stádo naprosto závislým na lidech. Avšak dny očišťování církve se rychle blíží. Bůh zde bude mít čistý a věrný lid. V mohutném prosévání, které se brzy uskuteční, budeme schopni lépe posoudit sílu

Izraele. Znamení naznačují, že je blízko doba, kdy Pán dá najevo, že "věječka – tedy lopata na přesívání obilí,, je v Jeho ruce a On důkladně pročistí své humno."

Dny velikého zmatku se rychle blíží. Satan přestrojen za anděla světlosti svede, bude-li to možné i vyvolené. Tehdy bude mnoho bohů a mnoho pánů. Začnou vát větry různých učení. Ti, kteří dávají nejvyšší čest takzvané vědě, ztratí své vůdcovské postavení. Ti, kteří spoléhají na svůj rozum, přirozené nadání nebo talent, nebudou stát v čele. Nedrželi krok se světlem. Ti, kteří prokázali svoji nevěru, nebudou pověřeni péčí o stádo. V posledním slavném díle bude jen několik slavných mužů. Oni jsou soběstační, na Bohu nezávislí a On je nemůže použít. Pán má věrné služebníky, kteří budou objeveni ve zkušební době ^{5T 81} tříbení. Existují vzácní jednotlivci, nyní skrytí, kteří nesklonili svá kolena před Bálem. Oni neměli světlo, které vás osvětluje. Avšak může se stát, že pod drsným a nepůvabným zevnějškem, bude objeven čistý lesk pravého křesťanského charakteru. Ve dne můžeme hledět k nebi, avšak nevidíme hvězdy. Ony však mají své pevné místo na obloze, i když je oko nemůže postřehnout. Teprve v noci můžeme vidět jejich skutečný třpyt. „

Chápání načasování událostí tříbení a identifikace těch, kteří opustí naši církve, zamezí velkým zmatkům a zabrání, abychom propadli rafinovaným svodům nepřítelů spasení.

Identifikovali jsme načasování, tedy kdy dojde ke tříbení. Podívejme se nyní na otázku, kdo bude vytříben.

3. Kdo bude vytříben

Otázka, kdo opustí církve je velice nepohodlná. Dříve, než na ni odpovíme, musíme si přiznat, že my všichni máme tendence být hříšní, pyšní a podléháme sobectví. Zaměřovat se na chyby druhých je jednodušší, než na své vlastní. Jedna věc je jistá: Naše náboženské snahy Pána Boha neobalamutí. Můžeme podvádět druhé i sami sebe, ale Pán vždy přesně ví, jak na tom jsme.

1. List Korintským 9:27 „Raději své tělo tužím a podmaňuji, abych snad, když kážu druhým, sám nebyl vyřazen.“

Církev nemůže obdržet vylití sv. Ducha v pozdním dešti, dokud není čistá. Církev bojující má nevěrné členy a Bůh se je snaží vytříbit. Co zůstane, je církev vítězná – viz. Evangelizace str. 707. To už jsme studovali.

Ale koho Bůh odstraní ze své církve? EGW identifikuje určité skupiny lidí s určitými vlastnostmi, kteří opustí Boží lid.

1. Ti, co podvádějí – klamou sami sebe (Svěd. církvi sv. 4, str. 89 – 90) Byla jsem upozorněna na Boží prozřetelnost mezi Božím lidem a bylo mi ukázáno, že při každé zkoušce v přepalujícím a očišťujícím procesu jsou někteří z křesťanů jako struska. Krásné zlato se vždy neobjeví. V každé zkoušce víry někteří podlehnou pokušení. Při Božím tříbení mnozí odletí jako suché listí. Úspěch obvykle rozmnožuje počet vyznavačů. Pronásledování očistí církve. To jsou lidé, kteří nejsou s Bohem neochvějně spojeni. Odcházejí od nás, neboť nejsou z nás, protože když přicházejí různá protivenství pro Slovo, tak se mnozí pohoršují.

Kéž by se tito lidé podívali jen o několik málo měsíců zpět do doby, kdy se sami pozastavovali nad případy jiných, kteří se nacházeli v podobné situaci, jako nyní oni sami. Ať

si vzpomenou, jak smýšleli o těch, kteří tehdy byli v pokušení. Kdyby jim byl tehdy někdo řekl, že přes jejich horlivost a úsilí napomínat jiné ^{4T 90} se nakonec sami octnou v podobné situaci a temnotě, řekli by jako kdysi Hazael prorokovi: „**A což je služebník tvůj pes, aby učinit mohl věc tak velikou?**“ (2Král 8:13)

Klamou sami sebe. Jakými sebejistými a odvážnými námořníky se dělají v době pokoje! Když se však strhnou kruté bouřky soužení a zkoušek, duchovně ztroskotají. Lidé mohou mít skvělé dary, jedinečné schopnosti, skvělou přípravu; avšak jediný nedostatek, anebo oblíbený hřích může pro charakter znamenat to, čím je pro člun červy provrtaná deska - neštěstí a úplnou zkázu!

(Svěd. církvi sv. 5, str. 211 – 212) Ohavnosti, nad nimiž věřící lkají a pláčou, byly vesměs takové, že je mohly vidět přirozené oči. Nestaly se zjevnými ony daleko horší hříchy, jež vyvolaly horlení svatého a čistého Boha. Veliký znalec srdcí zná každý hřích, který je tajně páchán nástroji nepravosti. Tito lidé se kvůli Boží shovívavosti cítí víc a více bezpeční ^{5T 212} ve svém podvodu a říkají, že Pán to nevidí, a pak jednají, jakoby Bůh ze země odešel. Ale on odhalí jejich pokrytectví a hříchy které tak pečlivě skrývali, oznámí před druhými.

Žádná převaha hodnosti, důstojnosti, nebo světské moudrosti, žádné postavení v posvěcené službě, nemůže uchránit lidi od toho, aby obětovali zásady, jestliže se spoléhají na svá vlastní, klamná srdce. Takoví, na které se pohlíželo jako na důstojné a spravedlivé, se ukážou jako strůjci spiknutí a jako příklady lhostejnosti a zneužívání Boží milosti. Jejich zlou cestu Bůh nebude déle trpět a bude ve svém hněvu s nimi jednat bez milosrdenství.

2. Bezstarostní a lhostejní (Svěd. církvi sv. 1, str. 182) Byli mi ukázáni ti, které jsem již dříve viděla plačící, modlící se v úzkosti ducha. Skupina strážných andělů kolem nich byla zdvojnásobena a byli oblečeni v brnění od hlavy až k patě. Pohybovali se v přesném pořádku, pevně jak pluk vojáků. ^{1T 182} Jejich tváře vyjadřovaly tuhý boj, který prodělali, úzkostlivý zápas, kterým prošli. Avšak jejich obličej, jevící prudké vnitřní utrpení, zářily nyní světlem a slávou. Získali vítězství a to v nich vyvolalo nejhlubší vděčnost a svatou, posvěcenou radost.

Členů této skupiny ubývalo. Někteří byli prosáti a zanecháni na cestě. /**Zjevení Jana 3:15-17/ *Bezstarostní a lhostejní***, kteří se nespojili s těmi, kteří oslavovali vítězství a spasení pro které tak vytrvale a úzkostlivě prosili, ti spasení neobdrželi a byli zanecháni zpět v temnotách, ale jejich počet byl ihned zaplněn druhými, kteří se drželi pravdy a vstoupili do řady. Padlí andělé se dosud kolem nich shlukovali, ale žádnou moc nad nimi již neměli. (Viz Efeským 6:12-18)

Rané spisy 269 – Tříbení. Viděla jsem, jak někteří v silné víře a v srdcervoucích voláních vysílali své úpěnlivé prosby k Bohu. Jejich obličej byly bledé a vyznačovaly se hlubokou úzkostí, a bylo vidět, že bojují velký vnitřní boj. Přitom se na jejich obličejích zračila odhodlanost a velká vážnost. Na čele jim vystávaly velké krůpěje potu. Chvillemi se jejich tváře rozzářily, když pocítili, že Bůh má v nich zalíbení, ale vzápětí se na nich znovu objevil onen slavnostní, vážný a úzkostlivý výraz.

Obklopovali je zlí andělé a svírali je temnotou, která jim měla zakrýt pohled na Pána Ježíše, aby jejich oči hleděly do tmy, která je obklopovala, a tím způsobem aby pozbyli důvěru v Boha a reptali proti Němu. Jejich jediným bezpečím bylo, upírat své oči stále vzhůru. Boží andělé bděli nad Jeho lidem, a když se tyto vroucí duše ocitly ve zhoubném vlivu zlých andělů, nebeští andělé stále mávali svými křídly, aby rozptylovali tmu.

Když tito modlitebníci pokračovali ve svém opravdovém volání, ozařovaly je chvílemi paprsky světla od Pána Ježíše, aby povzbudily jejich srdce a vyjasnily jejich obličej. Viděla jsem, že někteří se nezúčastnili těchto vroucích modliteb. Ani nebylo na nich vidět žádnou úzkost. **Vypadali duchovně lhostejní a bezstarostní.** Nebránili se tmě kolem sebe, takže jí byli úplně zahaleni. Boží andělé je opustili a šli na pomoc těm, kteří se tak opravdově modlili. Viděla jsem, jak spěchají k těm, kteří zápasili ze všech sil, aby se ubránili zlým andělům a svou pomoc hledali v tom, že nepřestávali vytrvale vzývat Pána. Andělé opustili ty, kteří se nesnažili si sami pomoci, a pak jsem je již neviděla.

3. Chamtivci a sobci (Rané spisy str. 269) Když se služebníci Boží dohodnou na shromáždění, je satan se svými anděly ihned na místě činu, aby tomu překazil tím, že lidu Božímu neustále něco našeptává. Některé vede tou cestou, jiné zase jinou a přitom využívá špatných povahových rysů bratří a sester a podněcuje a rozdmýchává jejich přirozené náklonnosti. Jsou-li náchylní k sobectví a žádostivosti, satan se postaví po jejich boku a užije veškeré své moci k tomu, aby podléhali svým zamilovaným hříchům. Milost Boží a světlo pravdy mohou na chvíli zapudit jejich sobecké a žádostivé sklony, ale jestliže nezískají úplné vítězství a nebudou pod spasitelným vlivem, satan vejde do srdce a zničí každou vznešenou a šlechetnou ^{EW 146} zásadu a oni si pak myslí, že je od nich příliš mnoho požadováno. Unavuje je konání dobrých skutků a zapomínají na velikou oběť, kterou Pán Ježíš přinesl, aby je vykoupil z moci satanovy a beznadějné bídy.

Viděla jsem, že se Bohu velmi nelíbí sebemenší projev sobectví u lidu, který Jež vyznává a pro nějž Pán Ježíš nelitoval svůj vlastní drahocenný život. Každý sobecký, žádostivý člověk sejde z cesty. Jako Jidáš, který prodal svého Pána, prodají i oni správné zásady a svou šlechetnost a štedrost za trochu pozemského zisku. Všichni takoví lidé budou třibením z Božího lidu odstraněni.

4. Ti, kteří se odmítají obětovat (Rané spisy, str. 50) Začalo mocné třibení a bude pokračovat, a všichni, kteří nejsou ochotni neohroženě a rozhodně se zastávat pravdy a přinášet Bohu a Jeho dílu obětí, budou vytřibeni ven. Anděl pravil: "Myslíš, že někdo bude nucen k obětování? Ne, ne. Musí to být oběť dobrovolná.

5. Světáci (Svědectví církvi, sv. 1, str. 288 - 289) Všichni věrní Kristovi následovníci musí přinášet oběti. Bůh je zkouší a osvědčuje pravost jejich víry. Bylo mi ukázáno, že věrní Kristovi následovníci se zřeknou společných hostin v přírodě /pikniků/, přijímání častých darů, představení a jiných zábavných shromáždění pořádaných pro obveselení. Tam nemohou nalézt Ježíše a žádného vlivu, který by obracel jejich mysl k nebi a posiloval jejich vzrůst v milosti. Uposlechneme-li Boží Slovo, vyvede a oddělí nás ze všech těchto věcí. Věci světa jsou vyhledávány a pokládány za hodna obdivu a jsou užívány všemi, kteří oddaně nemilují kříž a nejsou duchovními citeli ukřižovaného Ježíše.

Mezi námi jsou plevy, proto jsme slabí. Některí se neustále kloní ke světu. Jejich náhledy a pocity mnohem lépe ladí s duchem světa než s duchem sebezapírajících Kristových následovníků. Je pro ně zcela přirozené, že dávají přednost společnosti těch, jejichž duch je jim samým vlastní. A takoví mají příliš mnoho vlivu na Boží lid. Podílejí se na všem, mají zvučné jméno a jsou článkem Bible pro nevěřící, slabé a neposvěcené v církvi. Tyto osoby dvojí myslí budou vždy mít námitky proti jasnému a ostrému svědectví, které kárá nedostatky jedinců. V těchto očišťujících dnech budou takové osoby plně obráceny a posvěceny poslušenstvím pravdy nebo budou ponechány světu, kam patří, aby s ním obdržely svojí odplatu.

6. Ti, co dělají kompromisy (Sv. církvi, sv. 5, str. 81) Není daleko doba, kdy bude zkoušena každá duše. Bude nám vnučováno znamení šelmy. Ti, kdo se krok za krokem podřizovali světským rozkazům a přizpůsobovali světským zvykům, těm nebude zatěžko povolit mocnostem, místo aby se raději stali předmětem posměchu, urážek, vězení i smrti. Spor bude mezi příkázáními Božími a nařízeními lidí. V této době bude v církvi zlato odděleno od strusky. Pravá zbožnost se bude jasně lišit od přetvářky a okázalosti. Mnohá hvězda, kterou jsme pro její lesk obdivovali, zapadne do temnoty. Plevy budou jako mračno odváty větrem i z těch míst, kde nyní vidíme jen humno naplněné bohatou pšenicí. Všichni, kteří berou na sebe roucho svatyně, avšak nejsou oděni Kristovou spravedlností, ukáží se v hanbě své nahoty.

7. Neposlušní (Sv. církvi, sv. 1, str. 187) Bůh vede krok za krokem svůj lid. Přivádí je do různých situací, vypočtených na to, aby ukázali, co mají v srdci. Někteří ob stojí v jednom bodě, ale propadnou v následujícím. V každém dalším bodu je srdce pokoušeno a zkoušeno o něco přísněji, jestliže vyznávající lid Boží shledá, že se jeho srdce proti těmto zkouškám bouří, mělo by ho to přesvědčit, že má ještě co přemáhat, nechce-li být vyvržen z úst Páně. Anděl pravil: "Bůh bude stále stupňovat přísnost svého díla, aby vyzkoušel a osvědčil každého jedince svého lidu." Někteří ochotně přijímají jeden bod, ale když je Bůh dovede do jiného zkušebního bodu, ucuknou a stáhnou se zpět, poněvadž shledají, že se to přímo dotýká některé jejich hýčkané modly. Zde mají příležitost, aby poznali, co je v jejich srdcích, z nichž vylučují Ježíše. Cení si něčeho více než pravdy a jejich srdce nejsou připravena k přijetí Ježíše. Jednotlivci jsou po určitou dobu zkoušeni a osvědčováni, aby bylo zjeveno, zda chtějí obětovat své modly a dbát rady pravého Svědka. Nechtějí-li být někteří očištěni uposlechnutím pravdy, nechtějí-li přemáhat svoji sobeckost, svoji pýchu a zlé vášně, andělé Boží je opustí: "Jsou připoutáni ke svým modlám, zanechte jich!" a jdou dále za svou prací, přenechávají je s jejich nezpracovanými hříšnými povahami nadvládě padlých andělů. Ti, kteří zmohou každý bod, ob stojí v každé zkoušce a zvítězí, nechť je cena jakákoliv, dbalí svědectví pravého Svědka obdrží pozdní déšť a budou takto způsobili k proměnění.^{1T 188}

8. Žárliví a s kritickým duchem (Sv. církvi, sv. 1, str. 251) Na východě je třída lidí, vyznávajících, že věří pravdě, ale hýčkajících tajnou nespokojenost a nelibost vůči těm, kteří nesou břímě tohoto díla. Právě cítění takových lidí se neprojeví, dokud nevyvstane nějaký vliv nepřátelský Božímu dílu. Teprve potom zjeví svůj pravý charakter. Takoví ochotně sbírají a rozšiřují zprávy, nezakládající se na pravdě a to jen proto, aby zmařili vliv těch, kdož jsou zapojeni v díle. Všichni, kdo se chtějí od těla odtrhnout, najdou příležitost. Vždy se něco vyskytne, co by vyzkoušelo jednoho každého. Velká doba třibení je právě před námi. Žárliví a rýpalové, kteří stále pasou po zlém, propadnou. Nenávidí napomenutí a zavrhnou nápravu.

9. Ti, kteří pomlouvají, zatracují a vyprávějí polopravdy (Pohled vzhůru, str. 122)

Existují lidé, kteří pěstují ducha závisti a nenávisti vůči svým bratřím, a nazývají to Duchem Božím. Jsou tací, kteří chodí k lidem a šíří lži, obviňují, odsuzují a očerňují charakter jiných lidí a inspirují srdce posluchačů ke škodolibosti. Donášejí falešné zprávy svým sousedům, kteří, když poslouchají tyto pomluvy, ztrácejí Ducha Božího. Není ušetřen ani Boží posel, který nese k lidem Boží pravdu.

Tento hřích je horší než hřích Achana. Jeho vliv se neomezuje jen na ty, kteří těmto věcem naslouchají. Je to kořen hořkosti, kterým se poskvřnilo mnoho lidí. Bůh nemůže žehnat církvi, dokud nebude očištěna od tohoto zla, které korumpuje mysl a duši, těch, kteří se nebudou kát a nezmění své chování.

10. Povrchní, konzervativní lidé (Sv. církvi, sv. 5, str. 463) Dílo, jež církev nevykonala v době pokoje a blahobytu, bude muset vykonat ve strašné zkoušce za nejnepříznivějších poměrů, které nejvíce zbavují odvahy. Přizpůsobení se světu utlumilo a zadrželo varovné poselství. Potom bude poselství rozšířeno za nejzúřivějšího odporu nepřátel víry. V té době se třída povrchních konzervativců, jejichž vlivem se postup díla neustále zpomaloval, zřekne víry a postaví se na stranu zapřísáhlých nepřátel Kristových, k nimž odedávna vnitřně náležela. Tito odpadlíci budou pak v nejrozhořčenějším nepřátelství činit vše, co je v jejich moci, aby své dřívější bratry utiskovali, pomlouvali a vyvolávali proti nim rozhořčení. Tento den je bezprostředně před námi.

11. Ti, kteří nemají pod kontrolou své chutě. (Sv. církvi, sv. 5, str. 31 – 32) Zde mnozí klesají; kolísají mezi zapřením chuti a povolností a nakonec jsou nepřitelem přemoženi a opouštějí pravdu. Mnozí, kteří odpadli od pravdy, ^{4T 32} uvádí jako důvod svého počínání to, že nevěří Svědectvím. Průzkum ukazuje, že měli určitý hříšný zvyk, který Bůh skrze Svědectví odsuzoval. Stojí před otázkou: Zřeknou se své modly, kterou Bůh odsuzuje, anebo budou pokračovat dále svým nesprávným směrem povolnosti a zavrhnou Boží světlo, kárající právě to, z čeho se radovali? Sami si musí zodpovědět otázku: Mám zapřít sám sebe a přijmout Boží Svědectví, která kárají mé hříchy, anebo mám zavrhnout Svědectví, protože kárají mé hříchy?

12. Ti, kteří způsobují rozvrat a nejednotu. (RH June 18, 1901) Nepřítel nejvíce zaměří své úsilí, aby polapil ty, kteří by měli být spolupracovníky Krista. Všichni, kteří se snaží kvalifikovat se pro práci na Pánově díle, jsou objekty Satanových útoků. Ale jednota a láska, za kterou se Kristus modlil, je neproniknutelná bariéra proti nepříteli. Když existují neshody, když každý usiluje o co nejvyšší místo, modlitba Krista není zodpovězena. Nepřítel najde snadný přístup, a v církvi je namísto síly slabost. Ti, kteří vyvyšují své já, se tím dostávají pod Satanovu moc, a jsou připraveni přijmout jeho podvody za pravdu.

13. Povrchní studenti Bible (Svědectví kazatelům str. 112) Duch Boží osvětlil každou stránku Písma svatého. Na někoho to však působí jen malým dojmem, poněvadž tomu pouze nedokonale porozuměl. Když přijde ořes a to zaváděním falešných teorií, jsou tito povrchní čtenáři, kteří nejsou nikde zakotveni, podobní sypkému písku. Sklouznou do jakéhokoliv postoje, jen když souhlasí s jejich pocitem a hořkostí...

14. Ti, kteří ztratili víru v Ducha proroctví (Vybrané spisy, kniha 3, str. 84) Jedna věc je jistá. Ti ASD, kteří zaujmou pozici pod satanovým praporem, se nejdříve vzdají své víry ve varovné a kárající poselství obsažené ve svědectvích Božího Ducha.

Mezi všemi těmito body jsou obzvlášť dvě skupiny lidí, kteří mají veliký vliv na duchovní stav v dnešní době.

1. Světáci a ti, kteří dělají kompromisy

2. Žárliví a s kritickým duchem

Tyto dvě skupiny by se daly charakterizovat dvěma kmeny Izraele. Tyto dva kmeny nejsou zmíněni ve Zjevení 7. Je to Efrajim a Dan. Tyto dvě skupiny způsobují nejednotu Božího lidu.

A. Ti, kteří milují svět a kompromisy

Bible říká o severním království Izraele **Ozeáš 4:17** „[Spolčencem modlářských stvůr se stal Efrajim nech ho být.](#)“

Modloslužba byla jedním z velkých hříchů Efrajima. Nemiloval svaté Boží věci, veškerou svou energii a talent zaměřil na získání světské slávy a majetku

Efrajim má stále své děti i v dnešní církvi. Způsob, jakým se oblékají a jak mluví, zrcadlí svět, ve kterém žijí. Dívají se na stejné tel. programy jako všichni ostatní. Společenství s nevěřícími se jim líbí víc než společenství s Božím lidem. Honba za slávou a majetkem jim nedovoluje mít čas pro duchovní věci, nepracují pro Pána Boha.

Symptomy tohoto postoje jsou: neúčast na modlitebních shromážděních a aktivitách církve. **EGW. Cesta ke Kristu str. 98** „Ti, kteří opravdu hledají společenství s Bohem, se zúčastňují modlitebních shromáždění.“

Co zapříčinilo tento stav Božího lidu? **EGW. Svědectví církvi sv. 2, str. 264** Proč v našem životě věnujeme náboženství tak málo pozornosti, zatímco světu věnujeme všechny své rozumové a tělesné síly? Je to proto, že všechny síly naší bytosti jsou tam nesměrované. Učili jsme se zapojit naši bytost s celou vážností a všemi silami do světských záležitostí, až si mysl na to navykla. Proto křesťané vidí náboženský život tak těžký a světský tak snadný. Schopnosti byly takto usměřované.

Ježíš přišel jako skromný muž, který nehledal slávu, nikdy nesloužil sám sobě, ale jiným. To je důvod, proč ho svět ani jeho vlastní neznají. Čím více budeme následovat Jeho, tím méně budeme znamenat v očích světa. **1. List Janův 3:1** „[Pohleďte, jakou láskou nás Otec zahrnul: smíme se nazývat Božími dětmi - a také jimi jsme! Proto nás svět nezná, že nepoznal jeho.](#)“

Druhá charakterová vlastnost těchto lidí je kompromis. Je pro ně jednodušší zapřít svoji víru, aby se zalíbili světu, než aby sklidili kritiku nebo dokonce pronásledování kvůli své víře. Říkají, časy se změnilly, ale zapomněli, že jejich spasitel Ježíš Kristus je ten samý včera, dnes a navždy (**Židům 13:8**). Tito lidé překrucují Bibli a spisy EGW takovým způsobem, aby to vyhovovalo jejich touhám.

EGW. Svědectví církvi sv. 5, str. 79. Mezi námi jsou na zodpovědných místech lidé, kteří se domnívají, že více můžeme důvěřovat názorům některých tzv. filosofů, než pravdě Písma, nebo svědectví Svatého Ducha. Taková víra, jakou měl Pavel, Petr nebo Jan, se pokládá za staromódní a dnes již nevhodnou, prohlašuje se za nesmyslnou, mystickou a nedůstojnou pro rozumného člověka.

EGW. Svědectví církvi sv. 5, str. 81. Není daleko doba, kdy bude zkoušena každá duše. Bude nám vnucováno znamení šelmy. Ti, kdo se krok za krokem podřizovali světským rozkazům a přizpůsobovali světským zvykům, těm nebude zatěžko povolit mocnostem, místo aby se raději stali předmětem posměchu, urážek, vězení i smrti. Spor bude mezi příkázáními Božími a nařízeními lidí. V této době bude v církvi zlato odděleno od strusky.

Odchod těchto lidí bude pro církve bolestnou zkušeností, protože jich je tak mnoho.

Neměli čistou víru, protože podmínkou pro čistou víru je pomáhat a chránit se před špínou světa. **Jakub 1:27** „[Čistá a ryzí zbožnost před Bohem a Otcem je toto: pomáhat sirotkům a vdovám v jejich nouzi a chránit se před špínou světa.](#)“

Nestanou se součástí církve vítězné. **EGW. Sv. církvi sv.1, str. 288** Mezi námi jsou plevy a proto jsme slabí. Někteří se neustále kloní ke světu. Jejich názhledy a pocity mnohem lépe ladí s duchem světa než s duchem sebezapírajících Kristových následovníků. Je pro ně zcela přirozené, že dávají přednost společnosti těch, jejichž duch je jim samým vlastní. A takoví mají příliš mnoho vlivu na Boží lid. Podílejí se na všem, mají zvučné jméno a jsou článkem Bible pro nevěřící, slabé a neposvěcené v církvi. Tyto osoby dvojí mysli budou vždy mít námitky proti jasnému a ostrému svědectví, které kárá nedostatky jedinců. V těchto očistujících dnech budou takové osoby buď plně obráceny a posvěceny poslušenstvím pravdy nebo budou ponechány světu, kam patří, aby s ním obdržely svojí odplatu.

B. Žárliví a s kritickým duchem

Lidé v této skupině se na první pohled zdají, jako by oponovali světu. Často jdou do extrému, aby to dokázali. Skoro vždy se zúčastní náboženských shromáždění, a mají tendenci projevovat hlasitě své názory, jsou aktivní v různých služebnostech a snaží se vyzvedávat morální hodnoty, ale tak jako Jákobův syn Dan. Chybí jim láska k druhým. Bůh dal Danovi speciální požehnání, ale on ho nepoužil tak, jak si to Bůh přál. Zaměřil se na to, aby objevoval zlo v jiných více než dobro. Bible přesně popisuje jeho charakter. **Genesis 49:17** „[Hadem na cestě bude Dan, růžkatou zmijí na stezce, jež koně uštkne do paty a jezdec se skácí zpět.](#)“

Jsme svědky manifestace takového ducha v CASD. Mnozí z nás nedůvěřují organizaci, obzvláště jejím vůdcům. Jsou schopni rozpoznat chyby v církvi a potom mají zlé emoce vůči těmto lidem a tím přenechávají kontrolu své mysli Satanovi. Protože ale chyby, na které poukazují, jsou pravdivé, cítí se být v právu v tom, jak jednají. Chybí jim ale nejdůležitější element a to je Kristova láska. **EGW. Skutky Apoštolů str. 319** Láska, kterou ztělesňuje Kristus, přisuzuje pohnutkám a činům druhých jen ty nejlepší úmysly. Zbytečně neodhaluje chyby druhých. Nerada naslouchá pomluvám, ale spíše se snaží poukazovat na dobré vlastnosti svých bližních.

Bůh varoval skrze Bibli a prorockou službu EGW. před takovými postoji. Tito lidé tvrdí, že je vede Svatý Duch, ale jsou při tom na cestě do zkázy. **EGW. Svědectví církvi sv. 3, str. 328.** Satan měl své zastánce v nebi a strhl velký počet andělů za sebou. Bůh a Kristus a nebeští andělé byli na jedné straně a satan na druhé. Přes všechnu nekonečnou moc a majestát Boží a Kristův, andělé byli uvedeni v pochybnost, satanovo obvinění se ujalo a oni skutečně začali věřit, že Otec a Syn jsou jejich nepřátelé a satan že je jejich dobrodincem. Satan dosud ovlivňuje a ovládá lidskou mysl. Cvikem a zkušeností se jeho moc ztrojnásobila. Mužové a ženy jsou svedeni, oslepeni jeho obviněními a svody, aniž by si to uvědomovali. Pochybují-li a nevěří-li Božímu dílu a pěstují-li nedůvěru a krutou žárlivost, připravují se pro dokonalý klam. Prudce odporují těm, kteří se odvažují upozornit je na jejich bludy a pokárat jejich hříchy.

Problém zde není upozorňovat na hříchy v církvi, protože to církev potřebuje. Je ale důležité, jakým způsobem to tito tzv. reformátoři dělají. Když prohlašují to, čemu říkají přímé svědectví, vytváří spíše rozdělení, než křesťanskou jednotu. Zaměřují se více na venkovní jednotu než na skutečnou jednotu v srdci a duchu v křesťanské lásce a pokoře. S těmi, kteří nesouhlasí s jejich poselstvím, jednají jako s odpadlíky.

EGW. RH 7. 1. 1902: „Už roky je zjevné, že sobectví zastřené určitou formou zbožnosti vstoupilo do církve... Rozdíly v názorech pod rouškou náboženství zvítězily nad křesťanskou dobrotou...kritika a pomluvy nahradily sympatii a trpělivost.“

Bůh nás volá, abychom tyto Satanovy metody vymítali. Kristova láska v srdci zakazuje útlak. Vzpomeňte si na jeho slova učedníkům, když ho žádali přivolat oheň z nebe na ty, kdo mu nevzdali úctu. Obrátil se na ně, pokáral je a řekl: „Nevíte, jakého jste ducha!“

Ti, kteří pracují pro spasitele, musí kultivovat křesťanskou lásku. Ale už celá léta, někteří mezi námi, kteří tvrdí, že věří přítomné pravdě, jednali hrubým způsobem a pěstovali si v srdci nenávist, která je vedla k tomu, že vyloučili své bratry ze společenství, protože u nich objevili chyby. Jako kdyby z nich Pán udělal soudce charakteru... Místo toho, aby se přiblížili, spolupracovali s těmi, které Pán povolal k práci, se od nich odtáhli a řekli: „Jsem svatější než ty, nemohu se s tebou spojit v náboženské službě. Moje cesty a tvoje cesty jsou rozdílné.“

Tyto postoje se podobají postojům, které měl Jehu. V jeho době nevěrný Achab svedl Boží lid do vzpoury a odpadnutí.

Potřebovali korekturu a varování. Jehu pochopil problém, shromáždil kolem sebe ty, kteří měli stejného ducha, a začal reformovat Izrael. Svoji práci ukončil, ale ne tak, jak chtěl Bůh. **Biblický komentář CASD sv. 2, str. 1038 cituje EGW z RH 10. 4. 1900.** „Lidé se pomalu učí lekci, že duch, ve kterém jednal Jehu nikdy nespojí srdce dohromady... Bůh nikdy nesvěřil žádnému ze svých služebníků, aby trestali ty, kteří varování a jejich korekturu nepřijmou. Pokud sv. Duch působí v srdci, povede člověka, aby viděl své vlastní charakterové chyby, aby měl soucit se slabostmi druhých a odpustil jim tak, jak by si přál, aby bylo odpuštěno jemu. Bude soucitný, odvážný, bude jako Kristus.“

Mnozí konzervativní adventisté jsou dnes ve stejném nebezpečí jako Jehu. Vidí moderní Achany v církvi a Satan je pokouší, aby s nimi jednali tak, jako jednal Jehu. Nechápu ale, že Bůh se dívá na jejich stav jako na ještě horší.

EGW, Pohled vzhůru. „ Jsou mezi námi ti, kteří pěstují ducha nenávisti vůči svým bratrům a nazývají to Božím duchem. Pomlouvají, zatracují, očerňují charakter a inspirují srdce v nenávisti. Rozšiřují falešné zprávy a ti, kteří je poslouchají, ztrácejí Božího ducha... Tento hřích je horší, než hřích Achana... Bůh nemůže požehnat církev, dokud je prosycena tímto zlem zkorumpované mysli a ducha.“

Pokání a ne svár.

Žijeme v době, kdy se zintenzivňuje boj mezi těmito dvěma skupinami. Jestliže se najdeme v jedné z obou skupin, nezapírejme to, přiznejme si to. Pomůže nám to změnit svůj život. Bůh nás povolává ke změně. Výmluvy a sebeospravedlňování před Bohem neobstojí. Zkoumejme svá srdce, jako nikdy dřív a hledejme Boha v pokoře, protože pokud pěstujeme světskou mysl a nebo nezdravé kritické náboženské postoje bez lásky, nepřezijeme třibení.